

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 18187/2022
20.04.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хаџића, Мирјане Андријашевић, Гордане Комненић и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Милица Гвозденовић, адвокат из ..., против туженог „Генерали осигурање Србија“ А.Д.О. Београд, чији је пуномоћник Мирна Ракић Домазетовић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 3256/2019 од 02.08.2022. године, у седници већа одржаној дана 20.04.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 3256/2019 од 02.08.2022. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 3256/2019 од 02.08.2022. године.

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев тужиље за накнаду трошкова поступка по ревизији.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Саду Гж 3256/2019 од 02.08.2022. године, одбијена је жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Новом Саду П 6759/2018 од 20.06.2019. године, којом је обавезан тужени да тужиљи, на име материјалне штете на путничком возилу, исплати износ од 10.682,00 динара са законском затезном каматом од 30.07.2018. године до исплате, као и на име трошкова поступка износ од 54.279,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате. Одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, с позивом на одредбу члана 404. ЗПП.

Тужиља је поднела одговор на ревизију.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, бр. 72/11...18/20), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије, Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Правноснажном пресудом је усвојен тужбени захтев да се обавезе тужени да тужиоцу на име накнаде материјалне штете настале на путничком возилу исплати износ од 10.682,00 динара. Наиме, дана ...2018. године дошло је саобраћајне незгоде, коју је скривио ББ, возилом које је било осигурано код туженог, при чему је на возилу тужиље настала материјална штета. Тужиља је туженом доставила одштетни захтев и тужени јој је у вансудском поступку исплатио износ од 37.780,00 динара на име накнаде штете на предметном возилу и 3.290,00 динара за прибављање записника о извршеном увиђају. Како је висина оправке предметног возила износила 64.090,00 динара, туженом је остало да исплати још 26.310,00 динара. У току поступка, тужени је тужиљи исплатио још 15.628,00 динара, колико износи разлика између укупне штете без ПДВ, а висина ПДВ износи 10.682,00 динара. Применом члана 154, 155, 173, 174, 178, 185, 190, 940 и 941. Закона о облигационим односима, нижестепени судови су усвојили тужбени захтев, оценивши да износ који се обрачунава на име ПДВ представља део целокупне штете коју је тужиља претрпела.

Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП, јер се ревизијом тужиоца не указује да постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или да постоји потреба новог тумачења права или неуједначена судска пракса, већ се оспорава утврђено чињенично стање, а побијана одлука, у погледу основаности тужбеног захтева, заснована је на правилној примени одговарајућих одредаба материјалног права, на основу чега је и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Чланом 468. став 1. ЗПП, прописано је да су спорови мале вредности спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Чланом 479. став 6. ЗПП, прописано је да у поступцима у споровима мале вредности против одлуке другостепеног суда ревизија није дозвољена.

Тужба ради накнаде штете поднета је 21.08.2018. године, а вредност предмета спора, према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, не прелази динарску противвредност 3.000 евра.

Како се у конкретном случају ради о спору мале вредности у коме вредност побијаног дела не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС

на дан подношења тужбе ревизија туженог није дозвољена применом члана 479. став 6. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

Тужиљи не припада право на накнаду трошкова ревизијског поступка, јер састав одговора на ревизију није била нужна радња за одлучивање у ревизијском поступку, па је применом члана 165. ЗПП одлучено као у ставу трећем изреке.

**Председник већа - судија
Весна Субић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић